

[Ivar Hansen]

Hr. Chr. Christensen har fuldkommen ret, når han siger, at de fleste af os formentlig har den erfaring med det lokale postvæsen dér, hvor vi færdes hjemme til daglig, at dér fungerer tingene perfekt, men det har naturligvis en vældig stor virkning ud i systemet, når Københavns postterminal, hvor over 50 pct. af den samlede post passerer, har de vanskeligheder, som det er tilfældet nu.

Det har været nævnt i debatten også af minister Risgaard Knudsen, som ikke er til stede her i dag, at postvæsenets organisation måske burde inddrages i diskussionen. Skulle vi have en strammere styring, noget større indflydelse fra ministeriets departement, skulle vi adskille P & T, eller skulle vi gøre noget andet, som på en eller anden måde kunne styre etaten mere? Jeg synes ikke, tiden er inde til en debat af den art. Tiden er nu inde til, at alle ressourcer og alt personel koncentrerer sig om at få posten bragt ud til tiden, så kan vi indlede en debat om det andet forhold på et senere tidspunkt. Jeg kan altså erklære mig enig med dem, der har udtalt, at det ikke er en strammere statslig styring på feltet, vi har brug for.

Der har været et ønske om at få ansvaret placeret. Mit navn har også været nævnt. Jeg tager min del af ansvaret, og har nogen ønske om at blive aflastet for et ansvar, tager jeg da gerne lidt mere; det er for så vidt ikke det afgørende. Men når der er tale om et byggeri, der har kørt over 20 år med parlamentarisk kontrol, er det givet, at adskillige ministre, skiftende folketing og skiftende ledelse i P & T selvfølgelig har et ansvar. Det er utvivlsomt korrekt, at vi her står over for en reminiscens af et centraliseringsønske både i 1960'erne og i 1970'erne. Vi må vel sige, at både P & T, skiftende regeringer og skiftende folketing har fået den postterminal, som man ønskede; det er der næppe tvivl om. Jeg er enig, når generaldirektør Poul Hansen har udtalt, at vi nok ikke ville gøre sådan, hvis vi skulle starte noget sådant i dag; så ville vi vælge en decentralisering.

Jeg skal ikke gøre særlige kommentarer om de to udvalg, som regeringen nu vil nedsætte, men jeg vil gerne sige følgende til den fungerende minister: alle problemer er jo kendte, det er jeg ganske overbevist om. Alligevel kan det godt være nødvendigt at nedsætte de to udvalg, og deres arbejdsresultat kan måske være nyttigt i den videre beslut-

ningsproces, men så vidt jeg kan se, er der to ting, der er afgørende nu, og som der kan tages fat på med det samme, og det forudsætter vilje på tre felter: at man erkender problemerne, at der hos P & T er vilje til at fremlægge konkrete løsninger, som kan føre til en normalisering, og at der er den politiske vilje hos regeringen til at gennemføre disse løsninger. Vi må så håbe, at dette er til stede. Jeg håber ikke, at de to udvalg bliver en sovepude. Jeg går ud fra, at P & Ts ledelse dels fortsætter, dels effektuerer og effektiverer bestræbelserne på at få postvæsenets daglige drift normaliseret hurtigst muligt. Tiden er inde til, at indkøbsvanskeligheder ikke længere kan bruges som undskyldning for fortsatte unormale tilstande på P & T-området.

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Nørsgaard, fg.):

Jeg kan være ganske enig med min navne og forgænger i, at der i dag er sagt meget i denne sag – også meget negativt, som han udtrykte det – men der er jo også sagt meget, der strider imod hinanden; vi har specielt i de korte bemærkninger set, hvordan man anskuer problemerne meget forskelligt. Derfor tror jeg, at denne debat i høj grad har understreget behovet for, at nogle uvildige foretager en analyse og forelægger resultatet for ministeren, så det derefter kan forelægges for dette folketing. Det viser sig jo, at selv ting, som mange tror ligger helt klart for dagen, anskues vidt forskelligt af tingets medlemmer, og der er stor uenighed om tal. Derfor vil det nok gavne både løsningen af problemerne og debatten, at vi får denne analysegruppe til hurtigst muligt at få klarlagt problemerne på terminalen og derefter får udvalget til også at se på de dermed sammenhængende problemer, og at de så nedfælder deres iagttagelser og analyser, sådan at vi har et mere fast grundlag for vor bedømmelse, end vi har i øjeblikket.

Det er rigtigt, som mange har sagt, at man nok vil kunne komme videre ned i detaljerne ved at få yderligere oplysninger i udvalget om offentlige arbejder, og det er jeg naturligvis også parat til. Man kan selvfølgelig spørge, om det overhovedet er formålstjenligt at gå ned i nogle detaljer i en debat, specielt sådan en aften, men jeg vil dog tage et